

د يعقوب ليک

د کتاب پېژندنه

دا ليک د يعقوب له خوا چې د اورشليم د کليسا مشر ؤ، ليکل شوی دی. په دې ليک کې يعقوب هغو خلکو ته چې په عيسی مسيح باندې يې ايمان راوړی ؤ ټينگار کوي چې يوازې دا بس نه دی چې يو څوک دعوه وکړي چې په خدای باندې ايمان لري، بلکې ضروري ده چې هغه دا خپله دعوه په خپلو کړو وړو کې هم ثابته کړي. دا ليک په دې باندې ټينگار کوي چې په مسيحيت کې د ايمان ترڅنگ عمل هم ډېر مهم دی.

د يعقوب ليک په دې هکله لارښوونه کوي چې ايمانداره خلک بايد د تکليفونو په وخت کې څنگه عمل وکړي. هغوی بايد د حکمت د لاسته راوړلو دپاره دعا وکړي ترڅو په دې پوه شي چې څنگه د خدای په قانون باندې عمل وکړي او د خدای څخه په اطاعت کولو سره خپل ژوند تېر کړي. د يو کس د عملونو مهم اړخ د هغه وينا يا خبرې دي چې کېدای شي د ښو يا بدو دپاره ترې کار واخيستل شي. د ايماندارانو د عملونو بل اړخ دا دی چې د غريبانو او مظلومانو سره څنگه چلند وشي. خدای زمونږ د عملونو وروستنی قاضي دی. مونږ بايد د خدای د قضاوت دپاره په صبر سره انتظار وباسو او خپل ژوند نورو ته په دعا کولو او خدمت کولو سره تېر کړو.

د موضوعگانو لست

سلامونه: ۱:۱

ايمان او حکمت: ۱:۲-۸

غريب او شتمن خلک: ۱:۹-۱۱

ازمېښتونه او وسوسې: ۱۲:۱-۱۸
د کلام اورېدل او عمل کول: ۱۹:۱-۲۷
د تبعيض په هکله خبرداری: ۱:۲-۱۳
ایمان او عمل: ۱۴:۲-۲۶
خپله ژبه په واک کې ساتل او حکمت: ۱:۳-۱۸
مسیحي او دنیاوي ژوند: ۱:۴ - ۶:۵
صبر او دعا: ۷:۵-۲۰

۱ د خدای او د خښتن عیسی مسیح د خدمتگار یعقوب له خوا دې د اسراییلو دولس قبیلو ته چې په ټوله نړۍ کې خواره واره شوي دي، سلام وي.

ایمان او حکمت

۲ ای زما خویندو او ورونو! هرکله چې تاسو د ډول ډول ازمېښتونو سره مخامخ کېږئ نو هغه یوه خوشحالي وگنئ، ۳ ځکه تاسو پوهېږئ چې دا ستاسو د ایمان په ازمېښت کې ستاسو صبر او زغم زیاتوي. ۴ کله چې ستاسو صبر او زغم نور هم زیات شي، نو تاسو به کامل او بې عیب انسانان شئ او د هېڅ شي کمی به په تاسو کې نه وي. ۵ خو که په تاسو کې په چا کې د حکمت کمی وي، نو هغه دې د خدای څخه وغواړي چې هغه یې د سخاوت له مخې او بې له دې چې څوک ملامته کړي هرچا ته ورکوي، نو هغه ته به هم ورکړل شي. ۶ خو کله چې څوک کوم شی وغواړي، نو هغه دې د ایمان سره وغواړي او هېڅ شک دې نه کوي، ځکه چې شک کوونکی د بحر د هغو څپو په شان دی چې د باد په وسیله اخوا دې خوا غورځول کېږي. ۷ داسې سړی دې په دې تمه نه اوسي چې ماته به د خښتن څخه کوم څه لاسته راشي، ۸ ځکه چې شکمن سړی په خپلو کارونو کې ټینګ ولاړ نه وي.

غریب خلک او شتمن خلک

۹ غریب ورور دې د خدای په وړاندې په خپلې سرلوړۍ باندې ویاړ وکړي ۱۰ او همدارنگه شتمن ورور دې په خپلې عاجزۍ باندې چې د خدای له خوا ده ویاړ وکړي، ځکه چې هغه به د وانبو د گل په شان له منځه لاړ شي. ۱۱ ځکه کله چې لمر د خپلې سوځوونکې گرمۍ سره راوخپړي نو وابنه وچ کړي، گلان یې ورژېږي او بڼایست یې له منځه لاړ شي. نو همداسې به شتمن سړی هم د خپل کاروبار سره له منځه لاړ شي.

ازمېښتونه او وسوسې

١٢) بختور دی هغه څوک چې د ازمېښت په وخت کې ټينگ پاتې شي، ځکه کله چې هغه د داسې ازمېښت څخه بريالی تېر شي، نو د ژوندون تاج به چې خدای د هغو خلکو سره چې ورباندې گران دی وعده کړې ده، ترلاسه کړي. ١٣) څوک چې وسوسه کېږي، نو هغه بايد دا ونه وايي: «خدای زه وسوسه کړی يم»، ځکه چې خدای د هېڅ ډول بدې په وسيله نه وسوسه کېږي او نه هم څوک وسوسه کوي. ١٤) خو يو کس هغه وخت وسوسه کېږي چې کله هغه د خپلو نفساني غوښتنو په وسيله وهڅول شي او په دام کې راوښول شي. ١٥) بيا د هغه نفساني غوښتنې د گناه د راپيدا کېدلو سبب کېږي او کله چې گناه خپل وروستي حد ته ورسېږي، نو د مرگ سبب گرځي.

١٦) ای زما گرانو خویندو او ورونو! ونه غولېږئ. ١٧) ټول ښه او کامل نعمتونه مونږ ته د خدای له خوا چې د لمر، سپوږمۍ او ستورو پيدا کوونکی دی، راځي. هغه نه بدلېدونکی دی او نه د سيوري په شان گرځي او راگرځي. ١٨) هغه مونږ د خپلې ارادې او رښتیني کلام په وسيله پيدا کړو، ترڅو د هغه په ټولو مخلوقاتو کې لکه د لومړني حاصل مېوه واوسو.

د کلام اورېدل او په هغه باندې عمل کول

١٩) نو ای گرانو خویندو او ورونو! دا یاد ساتئ چې هر څوک بايد په اورېدلو کې تېز، په خبرو کې ورو او په قهر کې سوړ اوسي. ٢٠) ځکه کله چې څوک په قهر شي هغه نه شي کولای چې د خدای عادلانه مقصدونه پوره کړي. ٢١) له دې امله تاسو د ټولو غیر اخلاقي کارونو او ټولو بدو څخه لاس واخلي او په عاجزۍ سره هغه کلام قبول کړئ چې ستاسو په زړونو کې کرل شوی او کولای شي تاسو ته خلاصون درکړي. ٢٢) نو تاسو بايد د هغه په کلام عمل وکړئ او يوازې په اورېدلو سره يې خپل ځانونه مه غولوی. ٢٣) ځکه څوک چې کلام ته غوږ نيسي او عمل پرې نه کوي، نو هغه د هغه سړي په شان دی چې خپل مخ په ايښه کې ويني. ٢٤) کله چې هغه خپل ځان وويني او لار شي، نو سمدلاسه دا هېر کړي چې څېره يې څنگه وه. ٢٥) خو که چېرې څوک کامل او ازادي بخښونکي شريعت ته په غور سره وگوري او په هغه باندې عمل وکړي او څه چې واورې او هغه هېر نه کړي، نو خدای به د هغه په ټولو کارونو کې برکت واچوي.

٢٦) که څوک خپل ځان دینداره گڼي او خپله ژبه په واک کې نه ساتي، نو هغه خپل ځان غولوي او دینداري یې هیڅ گټه نه لري. ٢٧) د پلار خدای په نظر کې سوچه او بې عیبه دینداري دا ده چې په یتیمانو او کونډو باندې د مصیبت په وخت کې پام وکړو او پرې نه ږدو چې دا نړۍ مو فاسد کړي.

د طرفدارۍ په خلاف خبرداری

٢ ١) ای زما خویندو او ورونو! که چېرې تاسو زمونږ په څښتن عیسی مسیح چې د جلال خاوند دی ایمان لرئ، نو د چا طرفداري مه کوئ. ٢) فرض کړئ یو سړی چې د سرو زرو گوته یې په لاس وي او بڼکلي کالي یې اغوستي وي او ستاسو غونډې ته راشي او یو غریب سړی په زړو کالیو کې راشي ٣) او تاسو د هغه سړي درناوی وکړئ چې بڼکلي کالي یې اغوستي دي او ورته ووايئ: «مهرباني وکړئ دلته په دې بڼه ځای کې کښنئ» او هغه غریب سړي ته ووايئ: «هلته ودرېره یا دلته په ځمکه باندې کښنئ». ٤) ایا تاسو په خپل منع کې د تبعیض څخه کار وانخیست او ایا د بدو خیالونو له مخې مو قضاوت ونه کړ؟

٥) ای زما گرانو خویندو او ورونو! واورئ، ایا خدای د دې نړۍ غریبان نه دي غوره کړي چې په ایمان کې شتمن وي او د هغې پاچاهۍ وارثان وي چې خدای د هغو خلکو سره وعده کړې ده چې ورسره مینه کوي؟ ٦) خو تاسو د غریب سړي سپکاوی وکړ. ایا شتمن خلک په تاسو باندې ظلم نه کوي او تاسو محکمو ته نه راکاږي؟ ٧) ایا هغوی د مسیح نېک نوم چې خدای په تاسو باندې ایښی دی، نه بدناموي؟

٨) که چېرې تاسو په رښتیا سره د څښتن د شریعت په شاهانه حکم باندې عمل وکړئ چې د خدای په کلام کې یې یادونه شوې ده چې وایي: «د خپل گاونډي سره د خپل ځان په شان مینه کوه» نو بڼه کار کوئ. ٩) خو که چېرې تاسو د کوم چا طرفداري کوئ نو گناه کوئ او شریعت تاسو د قانون ماتوونکو په توگه محکوموي. ١٠) ځکه که چېرې څوک د شریعت په ټولو حکمونو عمل وکړي خو یو حکم یې مات کړي نو هغه د ټول شریعت په ماتولو گناهکار شو. ١١) ځکه چا چې ویلي دي: «زنا مه کوه» نو دا یې هم ویلي دي: «قتل مه کوه» که ته زنا نه کوي خو قتل وکړې، نو

بیا هم ته د شریعت ماتوونکی شوې. (۱۲) نو د هغو خلکو په شان خبرې او عمل وکړئ چې د هغه شریعت له مخې به ورباندې قضاوت کېږي چې مونږ ته ازادي راکوي. (۱۳) ځکه چې د قضاوت په وخت کې به خدای په هغه چا باندې رحم ونه کړي چې په نورو باندې یې رحم نه دی کړی. خو بیا هم رحم په قضاوت باندې بریالی دی.

بې له عمل نه ایمان مړ دی

(۱۴) ای زما خویندو او ورونو! که څوک ووايي چې زه ایمان لرم خو عمل نه کوي نو گټه یې څه ده؟ ایا داسې ایمان هغه ته خلاصون ورکولای شي؟ (۱۵) فرض کړئ تاسو ووينئ چې یو ورور یا خور کالیو او خوږو ته اړتیا لري، (۱۶) او ستاسو څخه یو څوک هغه ته ووايي: «په خیر لار شه او تود او موږ اوسه.» خو چې کومو شیانو ته اړتیا لري هغه ورته ورنه کړئ نو څه گټه به ولري؟ (۱۷) نو په همدې ډول که چېرې د ایمان سره عمل نه وي نو هغه ایمان مړ دی.

(۱۸) خو کېدای شي چې څوک ووايي: «ته ایمان لري او زه نېک کارونه کوم. ته دې خپل ایمان بې له عمله ماته وښايه او زه به خپل ایمان د خپلو عملونو په وسیله تاته دروښایم.» (۱۹) ته په دې باور لري چې خدای یو دی نو ډېره ښه ده. شیطان او پېریان هم په دې باور لري او له وېرې ریبېږي. (۲۰) ای ناپوهه سریه! ایا په دې نه پوهېږې چې ایمان بې له عمل نه بې گټې دی؟ (۲۱) کله چې زمونږ نیکه ابراهیم خپل زوی اسحاق د قربانۍ په ځای کې خدای ته وړاندې کړ نو ایا هغه په دې عمل سره د خدای له خوا نېک ونه گڼل شو؟ (۲۲) تاسو گورئ چې د هغه ایمان او عمل په گډه سره کار وکړ او په عمل سره د هغه ایمان کامل شو. (۲۳) په دې ډول د خدای د کلام هغه وینا رښتیا شوه چې وایي:

ابراهیم په خدای ایمان راوړ او په دې باندې هغه عادل وگڼل شو.

او هغه د خدای دوست وبلل شو. (۲۴) نو تاسو وینئ چې انسان یوازې په ایمان نه بلکې په خپل عمل باندې نېک کېږي. (۲۵) نو په همدې ډول بدلمنه راحاب د خپلو نېکو عملونو په وسیله چې اسرایلي استازو ته یې پناه ورکړه او د هغوی سره یې مرسته وکړه چې په بله لاره وتښتي، نېکه وگڼل

٢٤ نو لکه څنگه چې بدن بې له روح نه مړ دی، نو همدا شان ايمان هم بې له عمل نه مړ دی.

خپله ژبه په خپل واک کې ساتل

٣ ١ ای زما خویندو او ورونو! باید هڅه ونه کړئ چې تاسو ټول دې استاذان شی، ځکه په دې پوهېږئ چې مونږ استاذانو سره به تر نورو زیات حساب کېږي، ٢ ځکه چې مونږ ټول ډېرې تېروتنې کوو او څوک چې په خبرو کې تېروتنه نه کوي هغه کامل انسان دی او هغه کولای شي چې خپل ټول بدن په خپل واک کې وساتي. ٣ مونږ د اس په خوله کې قیضه اچوو، ترڅو زمونږ تابع شي او هرې خواته چې وغواړو هغه بوځو. ٤ همدارنگه کشتی گانو ته وگورئ، سره له دې چې ډېرې غټې وي او په قوي بادونو باندې چلېږي، خو د یو وړوکی راشپېل په وسیله رهنمایي کېږي او هرې خواته چې کشتی چلوونکی وغواړي هماغې خواته یې بېولی شي. ٥ ژبه هم همداسې ده، که څه هم هغه د بدن یو وړوکی غړی دی، خو د غټو غټو شیانو په هکله لافي وهي.

گورئ څومره لوی ځنگل د اور په یو ورکوټي بخرکي سره اور اخلي. ٦ همدارنگه ژبه هم د اور په شان ده. هغه د بدیو څخه ډکه یوه نړۍ ده چې زمونږ په ټول بدن کې ځای نیسي او زمونږ ټول بدن فاسدوي. هغه زمونږ ټول ژوندون په اور سوځوي او دا په خپله د دوزخ په اور کې سوځېږي.

٧ نو انسان کولای شي چې هر ډول وحشي حیوانات، مرغان، خزندې او بحري حیوانات اهلي کړي او اهلي کړي یې دي، ٨ خو هېڅوک نه شي کولای خپله ژبه په خپل واک کې وساتي. ژبه بده او نه کنترولونکې ده او د وژونکو زهرو څخه ډکه ده. ٩ په همدې ژبه مونږ هم د څښتن یعنې اسماني پلار ثنا او صفت کوو او هم په انسان باندې چې د خدای په شکل پیدا شوی دی، بد وایو. ١٠ د همدې یوې خولې څخه هم د ستاینې خبرې راوځي او هم بدې خبرې. ای خویندو او ورونو! داسې باید نه وي. ١١ ایا دا کېدای شي چې د یوې چینې د خولې څخه هم خوږې او هم تروې اوبه راوځي؟ ١٢ ای زما خویندو او ورونو! ایا د انځر ونه کولای شي چې زیتون او یا د انځورو تاک انځر ونیسي؟ په همدې ډول د تروو اوبو د چینې څخه خوږې اوبه نه شي راوتلی.

اسماني او دنيواوي حکمت

١٣) په تاسو کې څوک هونبنيار او پوه شته؟ که چېرې وي، نو هغه دې دا په نېک ژوند تېرولو او په نېکو کارونو ثابته کړي يعنې داسې عاجزي چې د حکمت نه پيدا کېږي. ١٤) که چېرې ستاسو په زړونو کې سخته کينه او ځان خوښونه وي، نو بايد لافې ونه وهئ چې هونبنياران يې. که داسې وکړئ، نو حقيقت په دروغو بدلوي. ١٥) دا هغه حکمت نه دی چې د اسمان نه راځي بلکې دا دنيواوي، نفساني او شيطاني حکمت دی. ١٦) ځکه چې هرچېرته چې کينه او ځان خوښونه وي، نو هلته گډوډي او هر ډول بد کارونه کېږي. ١٧) خو کوم حکمت چې د اسمان نه راځي هغه لومړی سوچه وي، بيا سوله خوښوونکي، نرم، معقول، رحم کوونکي، له نېو ثمر و څخه ډک، بېطرفه او بې ربا وي. ١٨) او د نېکي او عدالت حاصل د هغه تخم څخه پيدا کېږي چې د سوله خوښوونکو له خوا په سوله کې کرل کېږي.

د دنيواوي شيانو سره مينه مه کوئ

٤) ١) ستاسو په منځ کې جنگونه او شخړې له کومه راپيدا کېږي؟ ايا هغه ستاسو د نفساني غوښتنو له امله چې په تاسو کې په جگړه کې دي، نه راپيدا کېږي؟ ٢) تاسو چې کوم شی غواړئ او هغه په لاس نه درځي، نو دې ته تيار يې چې قتل وکړئ. تاسو د نورو سره بخيلي کوئ، خو څه چې غواړئ هغه لاسته نه شئ راوړلي، نو جنگ او شخړه کوئ. خو بيا هم کوم شی په لاس نه درځي، ځکه چې د خدای څخه يې نه غواړئ. ٣) خو که تاسو د خدای څخه د کوم شي دپاره سوال هم وکړئ، نو هغه به يې درنه کړي، ځکه چې په بد نيت او د خپلو هوسونو د پوره کولو دپاره يې غواړئ. ٤) ايا بې ايمانه خلکو! ايا تاسو نه پوهېږئ چې د نړۍ سره دوستي کول د خدای سره دښمني کول دي؟ له دې امله څوک چې غواړي د نړۍ سره دوستي وکړي، نو هغه خپل ځان د خدای دښمن کوي. ٥) ايا تاسو گومان کوئ چې د خدای د کلام دا وينا بېخايه ده چې وايي: «هغه روح چې خدای په مونږ کې اچولی دی هغه ډېرې سختې غوښتنې لري؟» ٦) خو خدای په مونږ باندې زيات فضل کوي، نو له دې امله د خدای کلام وايي:

خدای د کبرجنو په ضد دی، خو په عاجزانو باندې فضل کوي.

۷) نو له همدې امله د خپل خدای تابعداري کوی او د شیطان په وړاندې ټینګ ودرېږی، نو هغه به درڅخه وتښتي. ۸) خپل ځانونه خدای ته ورنژدې کړی، نو هغه به هم تاسو ته درنژدې شي. ای گناهکارانو! خپل لاسونه د بدو کارونو څخه پاک کړی. ای منافقانو! خپل زړونه پاک کړی. ۹) غمجن اوسئ، ویر او ژړا وکړی. ستاسو خندا دې په ژړا بدله شي او ستاسو خوشحالي دې په غم. ۱۰) خپل ځانونه د خښتن په وړاندې عاجزان کړی، نو هغه به تاسو سرلوړي کړي.

د نورو په هکله قضاوت مه کوی

۱۱) ای خویندو او ورونو! یو بل پسې بدې خبرې مه کوی. څوک چې خپل ورور پسې بدې خبرې کوي او یا د هغه په هکله قضاوت کوي، نو په حقیقت کې د شریعت بد وایي او د هغه په هکله قضاوت کوي. که ته د شریعت په هکله قضاوت کوي، نو په شریعت عمل نه کوي بلکې خپل ځان د هغه نه لوړ گڼي لکه په خپله چې قاضي یې. ۱۲) یوازې خدای دی چې هم شریعت ورکوي او هم قاضي دی. یوازې هغه دی چې دا قدرت لري چې خلک وژغوري او یا یې له منځه یوسي. نو بیا ته څوک یې چې د خپل گاونډي په هکله قضاوت کوي؟

په لاپو وهلو باندې ویاړ مه کوی

۱۳) ای خلکو واورئ، تاسو چې وایئ: «مونږ به نن یا سبا فلاني ښار ته لاړ شو او هلته به یو کال تېر کړو، هلته به سوداگري وکړو او ډېرې پیسې به وگټو.» ۱۴) خو تاسو په دې هم نه پوهېږئ چې سبا به څه کیږي، ستاسو ژوند څه شی دی؟ هغه د بخار په شان دی چې د لږې شیبې دپاره رانښکاره کیږي او بیا ورکیږي. ۱۵) د دې په ځای باید ووايئ: «که د خښتن رضا وي نو مونږ به ژوندي پاتې شو او دا یا هغه کار به وکړو.» ۱۶) خو تاسو اوس په خپلو لاپو باندې ویاړ کوی او داسې لافې وهل بد کار دی. ۱۷) نو بیا څوک چې په نېکۍ کولو پوهیږي او نه یې کوي، نو هغه گناه کوي.

شتمنو خلکو ته خبرداری

۵ (۱) واورئ ای شتمنو خلکو! د هغو مصیبتونو په خاطر چې په تاسو باندې راتلونکي دي، ژړا او انګولا وکړئ. (۲) ستاسو شتمني تباہ شوي ده او کالي مو چينجو خوړلي دي. (۳) ستاسو سره زر او سپين زر زنگ وهلي او د هغوی زنگ به په تاسو شاهدي ورکوي او د اور په شان به ستاسو بدن وسوځوي. خو بياهم تاسو د دې نړۍ په اخرو ورځو کې مال او دولت ذخيره کوئ. (۴) گورئ، کومو خلکو چې ستاسو په پټيو کې لو کړي دي او تاسو د هغوی مزدوري نه ده ورکړې، چيغې وهي او د لوگرو فريادونه د مطلق قادر خبستن غوړونو ته رسېدلي دي. (۵) تاسو په نړۍ کې په عيش او عشرت ژوند تېروئ او مزې کوئ، خو اوس تاسو د هغو حيواناتو په شان يئ چې ځانونه مو د حلالولو د ورځې دپاره چاغ کړي دي. (۶) تاسو بې گناه خلک مجرمان کړل او ومو وژل او هغوی ستاسو په وړاندې ونه درېدل.

په سختيو کې صبر کول

۷ (۷) نو ای خویندو او ورونو! د خبستن تر راتګ پورې صبر وکړئ. گورئ، يو بزگر څنگه د خپلې ځمکې څخه د ارزښتناکه حاصل د راټولولو په خاطر صبر کوي او د مني او پسرلي بارانونو ته انتظار وباسي. (۸) نو تاسو هم بايد صبر وکړئ او خپل زړونه قوي کړئ، ځکه چې د خبستن راتګ نژدې دی.

۹ (۹) ای خویندو او ورونو! د يو بل څخه شکايت مه کوئ، ترڅو خدای تاسو تر خپل قضاوت لاندې ونه نيسي، ځکه چې قاضي په دروازه کې ولاړ دی. (۱۰) ای خویندو او ورونو! کومو پيغمبرانو چې د خبستن په نوم خبرې کړې دي د هغوی صبر او کړاوونه د خپلو ځانونو دپاره مثال وگرځوئ. (۱۱) مونږ صبر کوونکي خلک بختور گڼو. تاسو د ايوب د صبر په هکله اورېدلي دي او خبر يئ چې خبستن په پای کې د هغه سره څنگه مرسته وکړه، ځکه چې خدای ډېر زړه سواندی او مهربانه دی.

۱۲ (۱۲) ای زما خویندو او ورونو! په پای کې دا مهمه ده چې قسم ونه خورئ، نه په اسمان، نه په

ځمکه او نه په کوم بل شي، بلکې ستاسو «هو» بايد «هو» وي او «نه» مو «نه» وي، هسې نه چې د خدای د قضاوت لاندې راشئ.

زوروره او اثرناکه دعا

١٣) که ستاسو څخه کوم څوک د کړاوونو سره مخامخ وي، نو دعا دې وکړي او که څوک خوشحاله وي، نو هغه دې د ستاينې سندرې ووايي. ١٤) که په تاسو کې څوک ناروغه وي، نو د کليسا مشران دې راوغواړي چې د هغه دپاره دعا وکړي او د هغه بدن دې د څښتن په نوم په تېلو باندې غوړ کړي. ١٥) کومه دعا چې په ايمان سره وشي، نو ناروغ به جوړ شي. څښتن به بېرته هغه روغ کړي او که گناه يې کړې وي، نو هغه به ورته وبخښل شي. ١٦) نو بيا يو بل ته د خپلو گناهونو اقرار وکړئ او د يو بل دپاره دعا وکړئ چې شفا ومومئ. د نېک سړي دعا ډېره زوروره او اثرناکه وي. ١٧) الياس نبي زمونږ په شان يو انسان ؤ، خو کله يې چې د زړه له کومي دعا وکړه چې باران دې ونه ورپرې، نو تر درې نيمو کلونو پورې په ځمکه باندې باران ونه شو. ١٨) هغه يوځل بيا دعا وکړه او د اسمان څخه باران وشو او په ځمکه کې فصل پيدا شو.

١٩) ای زما خویندو او ورونو! که په تاسو کې څوک د رښتینې لارې څخه واوړي او بل څوک هغه بېرته راوگرځوي، ٢٠) نو هغه دې په دې پوه شي چې هرڅوک چې يو گناهکار د خپلې غلطې لارې څخه راوگرځوي، نو هغه د مرگ څخه ژغوري او د هغه گناهکار ډېر گناهونه به وبخښل شي.